

missus est a sancto Agathone papa in regiam urbem pro causa fidei : pro qua magnum gaudium Ecclesia detulit. Illic consecratus est a tribus episcopis, Ostiense, Portuense et Velliternense. Hujus temporibus regnavit dominus Justinianus in Nicæa mense Septembris, indictione xiv. Qui prius princeps pacem constituit cum gente Saracenorum decennio : sed et Africa subjugata est Romano imperio. Hic dimisit omni clero solidos I dcccc, fecitque episcopos xiii. Qui etiam sepultus est ad Beatum Petrum sub die 11 mensis Augusti. Et cessavit episcopatus menses 11, dies xviii.

LXXXV. — CONON, natione Græcus, patre Tracesio, educatus apud Siciliam, sedit menses xi. Hic suscepit divalem jussionem domni Justiniani Augusti, per quam significat reperisse acta sanctæ sextæ synodi, et apud se habere, quam piæ memoriæ pater ejus Constantinus Deo auxiliante fecerat : quam ipse promisit perenniter conservare. Hujus temporibus pietas imperialis relevavit per sacram jussionem summam cc annonæ capita, quæ patrimonia Brixii et Lucaniæ annue persolvatur (a). Hic dimisit omni clero benedictionem in auro, sicut præcessor ejus Benedictus papa. Cujus archidiaconus videns pontificem infirmitate constrictum, cupiditate ductus prædicti legati, quod nec dum esset persolutum, scripsit Ravennam glorioso Joanni. promittens dationem, ut persona ejus ad pontificatum eligeretur : quod et demandavit suis iudicibus, quod Romam direxit ad disponendam civitatem, ut post obitum suum Pontifex idem archidiaconus eligeretur. Fecit-

(a) Mendum cubat.

A que episcopos numero xvi. Sepultus est ad Beatum Petrum sub die xxi mensis Septembris. Cessavit episcopatus menses 11, dies xxiii.

LXXXVI. — SERGIUS, natione Syrus, sedit annos xiv, menses viii, dies xxiii.

LXXXVII. — JOANNES, natione Græcus, de Platone, sedit annos iii, menses 11, dies xii. Cessavit episcopatus mensem 1, dies xvi.

LXXXVIII. — JOANNES, natione Græcus, sedit annos 11, menses viii, dies xvii. Cessavit episcopatus menses iii.

LXXXIX. — SISINNUS, natione Syrus, sedit dies xx. Cessavit episcopatus mensem 1, dies xxviii.

XC. — CONSTANTINUS, natione Syrus, sedit annos vii, dies xv. Cessavit episcopatus dies xl. Primo anno pontificatus ejus implentur anni cl. de repetito cyclo Victorii, indictione vii, anno primo, Tiberio imperante cum Justiniano patre.

XCI. — GREGORIUS, natione Romanus, sedit annos xvi, menses vii, dies xxiv. Et cessavit episcopatus dies xxxv.

XCII. — GREGORIUS, natione Romanus, sedit annos x, menses x, dies ix. Cessavit episcopatus dies xi.

XCIII. — ZACHARIAS, dies xiv. Cessavit episcopatus dies xii.

XCIV. — STEPHANUS, natione Græcus, sedit annos v, mensem 1, dies xx. Cessavit episcopatus dies l.

XCV. — PAULUS, sedit annos.

FRAGMENTUM CATALOGI PONTIFICALIS

IN VIGILIO DESINENS.

Nunc iterum prodit ex cod. Veron. miræ antiquitatis, una cum mutila narratione rerum quæ falso jactabantur de Anastasio papa, ac Vita B. Symmachi, a schismaticorum factione confictis, opera Festi patricii, aliorumve Laurentio antipapæ faventium; quæ omnia ex parte tantum ediderat Franciscus Blanchinus patruus meus tom. III Anast. Ribl.

Imperatorem Anastasium directa per Cresconium et Germanum episcopos, quæ tanta Scripturarum cælestium auctoritate suffulta est, ut qui hanc intenta mente sub divino timore perlegerit, inaniter hactenus inter Ecclesias Orientis et Italiæ tam schisma nefarium perdurare cognoscit.

LII. Symmachus sedit annos quindecim, menses septem, dies viginti et septem. Cum hoc autem fuerat Laurentius Romanæ Ecclesiæ presbyter ordinatus episcopus; tantaque clerum ac populum Romanum discordia feralis invaserat. ut nec divina consideratio, nec metus regius partes a propria collisione cohiberet. Tunc coguntur utriusque, Symmachus scilicet et Laurentius, regium subituri iudicium, petere comitatum. Ibi Symmachus multis pecuniis obtinet : Laurentius ad gubernandam Ecclesiam Nucerinam, Campaniæ civitatem, plurimis coactus minis promissionibusque dirigitur. Post aliquot autem annos pro multis criminibus apud regem Symmachus accusator, quem rex sub occa-

C sione Paschali, quod non cum universitate celebraverat, ad comitatum convo. . . . rationem. . . . festivitatis dissonantia redditurum; fecitque apud Ariminum resedere : cumque ibidem cum suis clericis aliquantis permoratur, postmeridianis (cod., pro meridianis) horis super littus maris ambulans vidit mulieres inde transire, cum quibus accusabatur in scelere, quæ comitatum petebant regia jussione. Dissimulans ergo se scire quod viderat, nocte media, dormientibus cunctis, cum uno tantum consocio fugiens regreditur Romam, seque intra beati Petri apostoli septa concludit. Tunc presbyteri et diaconi, necnon reliqui clericorum, quos secum deduxerat, ad eum regem, et sine sua conscientia Symmachum fugisse testantur, per quos rex tam ad senatum quam ad clerum præcepta super ejus quodammodo damnatione transmittit. Accusatur etiam ab universo clero Romano quod contra decretum a suis decessoribus observatum ecclesiasticum dilapidasset prædia, et per hoc anathematis se vinculis irretisset : pro diebus autem Paschalibus

ab omnibus pene vir venerabilis Petrus Altinatis episcopus a rege visitator Ecclesie Romanæ deponitur, et post sanctam festivitatem synodus in urbem Romam pro voluntate senatus et cleri iubente rege, de ejus excessibus judicatura convenit. Atque id agitur a nonnullis episcopis et senatoribus... ne... l... m Symmac... audientie subderetur. Hoc palam pro ejus defensione clamantibus, quod a nullo possit Romanus pontifex, etiam si talis sit, qualis accusatur, audiri; sed electiores antistites tam pro religionis intuitu quam pro regia jussione censebant tantæ rei negotium pene ubique vulgatum sine examine nullatenus deserendum. Cumque synodus sub hac dissonantia plus inter partes ministraret fomenta discordiæ, tandem constituit ut libellus, quem offerebant accusatores Symmachi, susceptus inter gesta solemniter panderetur. Quo facto mox per episcopos idem Symmachus, ut occurrat ad iudicium, convenitur. Sed cum per clericos qui ei observabant fuisset ejus negata presentia, iterum et tertio secundum regulas ut ad synodalem conveniat audientiam per antistites admonetur; nullumque dignatus est dare responsum. Tunc aliquanti episcopi videntes nihil se in causa proficere, clerum qui discesserat a consortio Symmachi semel et iterum commoneant, ut ad eum prætermisso revertatur examina. Qui se nequaquam hoc facere posse respondit priusquam tantis criminibus impetitus, discussione regulari vel absolvatur, si innocens fuerit, vel, si reus extiterit, a sacerdotio deponatur. Sed moras episcopi n... ..ntis cum viderent magis ac magis studia divisionis augeri, quæ sibi utilia visa sunt pro Symmachi persona constituunt; et sic Urbem in summa confusione derelinquunt. Clerus ergo et senatus electior, qui consortium vitaverat Symmachi, petitionem regi pro persona Laurentii dirigit, qui eo tempore Ravennæ morabatur, Symmachi violentiam persecutionemque declinans, ut ipse Romanæ præsederet Ecclesie, ubi dudum fuerat summus pontifex ordinatus. Quia hoc et canonibus esset affixum, ut unusquisque illie permaneat ubi primitus est consecratus antistes; vel si quibusdam commentis exinde remotus fuerit, eum modis omnibus esse revocandum. Sic Laurentius ad Urbem veniens, per annos circiter quatuor Romanam tenuit Ecclesiam

A per quæ tempora quæ bella civilia gesta sint vel quanta homicidia perpetrata, non est presentis relatione pandendum. Dumque partes mutua se dissensione collidunt, ac pro suis studiis regale præsidium sæpe deponunt, ad ultimum petitionem Symmachus regi per Dioscorum Alexandrinum diaconum destinavit, asserens magnum sibi præjudicium fieri, et maxime de titulis ecclesiarum, quos intra Urbem Laurentius obtinebat. Ad hanc insinuationem regis animus delinitus, patricio F. . . . præcepta dirigit, admonens ut omnes Ecclesie tituli Symmacho reformentur, et unum Romæ pateretur esse pontificem: quod ubi Laurentius comperit, Urbem noluit diuturna colluctatione vexari, ac sua sponte in prædiis memorati patricii Festi sine dilatione (*cod.*, delatione; e *pro* i) concessit; ibique sub ingenti abstinentia terminum vite sortitus est. Symmachum vero postmodum, quamvis victorem, de multis rebus fama decoloravit; obscenior, et maxime de illa, quam vulgo Conditariam vocitabant: necnon et de ordinibus ecclesiasticis, quos acceptis palam pecuniis distrahebat; pro quibus rebus usque ad finem vite ejus Ecclesia Romana in schismate perduravit. Hic beati Martini ecclesiam juxta Sanctum Silvestrum Palatini illustris viri pecuniis fabricans et exornans, eo ipso instante dedicavit: nonnulla etiam cœmeteria (*cod.*, cymeteria), et maxime Sancti Pancratii renovans, plura illic nova quoque construxit.

LIII. Hormisda sedit annos novem dies decem et septem.

LIV. Joannes sedit annos duo, menses novem, dies sexdecim.

LV. Felix sedit annos quatuor, menses duo, dies duodecim.

LVI. Bonifacius sedit annos duo, dies viginti et sex.

LVII. Joannes sedit annos duo, menses quatuor, dies sex.

LVIII. Agapitus sedit menses undecim, dies octo.

LVIX. Silverius sedit menses novem.

LX. Vigilius sedit annos decem et octo, menses duo, dies novem. Moritur in Syracusis secunda feria, nocte, septimo Idus Junias, indictione tertia (a).

(a) Hic ergo Catalogus scriptus est anno 555.